Lietas arhīva Nr. K68-0402-19/2
ECLI:LV:RPPT:2019:0307.11096026915.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā,
2019.gada 07.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa:
tiesnese Gunta Sokolova,
piedaloties prokuroram Sergejam Aleksejevam,
izskatot atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti:

2015.gada 07.februārī ap plkst.10.43, būdams alkohola ietekmē, ieradās SIA "MAXIMA Latvija" veikala "MAXIMA" R-210 Rīgā, Stūrmaņu ielā 29 tirdzniecības zālē. /pers. A/ piegāja pie tirdzniecības stenda ar alkoholu un paņēma viskija "Jack Daniels" 700 ml pudeli, 23,75 *euro* vērtībā, paslēpa to zem sava apģērba.

Tālāk /pers.A/aizgāja pie veikala kases, pagāja kasei garām, neuzrādot kasierim viskija "Jack Daniels" 700 ml pudeli un nesamaksājot par šo preci, izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Tādējādi /pers.A/ ar nozagto mantu aizgāja no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas.

Zādzības nelielā apmērā, ko izdarīja /pers. A/, rezultātā cietušajai SIA "MAXIMA Latvija" tika nodarīts mantisks kaitējums- nozagta manta 23,75 *euro* vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi un lūdza tiesā neizdarīt pierādījumu pārbaudi, paskaidrojot, ka viņam ir zināmas un saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa nepārbauda pierādījumus, ja apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un apsūdzētais piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Tiesa ir pārbaudījusi lietas materiālus, un tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, kā arī par noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju, tāpēc tiesa izskatīja lietu bez pierādījumu pārbaudes.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums ir mazāk smags noziegums, tas izdarīts pret īpašumu.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš agrāk ir sodīts:

1)1997.gada 16.aprīlī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem,

2)1998.gada 17.novembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta otrās daļas un 15.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem,

3)2000.gada 16.jūnijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem,

4)2001.gada 19.jūnijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu,

5)2001.gada 27.septembrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 6 mēnešiem,

6)2002.gada 07.maijā Rīgas apgabaltiesā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 gadiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem un mantas konfiskāciju,

7)2007.gada 30.oktobrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem,

8)2008.gada 16.janvārī Jūrmalas pilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 8 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 1 gadu,

9)2008.gada 15.februārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 8 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 1 gadu,

10)2010.gada 22.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem,

11)2010.gada 02.novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.2 panta pirmās daļas, 253.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 2 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 gadu,

12)2011.gada 25.maijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 gadu,

13)2012.gada 10.aprīlī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 10 mēnešiem, pēc soda izciešanas atbrīvots 2014.gada 11.septembrī (lietas lapas 99-105).

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka līdz aizturēšanai dzīvoja Vācijā. Viņu deportēja no Vācijas ar konvoju, jo viņš dzīvoja Vācijā nelegāli. Sākumā Vācijā viņš nodarbojās ar zādzībām, pēc tam izgāja kristīgo terapiju, lai ārstētu narkotiku atkarību, pēc tam strādāja neoficiāli, pelnot 100 *euro*

dienā. Latvijā viņam ir tēvs. Latvijā var dzīvot pie tēva /adrese/. Apgādībā ir meita, bet viņš nezina, kur meita dzīvo un uzturlīdzekļus viņai nemaksā. Sūdzības par veselības stāvokli neizteica, slimo ar neārstējamu infekcijas slimību, invalīds nav. Uzskata, ka jau pusotru gadu nav atkarīgs no narkotikām. Pirms tam lietoja heroīnu. Pēc atbrīvošanas plāno doties uz Franciju.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Novērtējusi faktu, ka apsūdzētais savā dzīves laikā ir ticis tiesāts vairākkārtīgi par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem, viņam nekad nav bijuši piemēroti alternatīvi sodi, viņš nav izdarījis secinājumus par noziedzīgas rīcības sekām, nav mainījis savu noziedzīgo uzvedību, ikreiz pēc soda izciešanas izdarot analoģiskus jaunus noziedzīgus nodarījumus, tiesa secina, ka soda mērķis nav sasniedzams, nepiemērojot brīvības atņemšanu.

Tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, un attieksmi pret izdarīto, atzīst, ka soda mērķi-aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai apsūdzētais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, var panākt, nosakot viņam īslaicīgu brīvības atņemšanu.

Tiesa novērtē faktu, ka apsūdzētais ir sadarbojies ar procesa virzītāju- tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, taču tas neietekmē soda veida izvēli, jo apsūdzētajam ir jārada apziņa, ka noziedzīgu nodarījumu atzīšana un sadarbošanās ar procesa virzītāju nav vienīgie soda veida un mēra izvēli ietekmējošie faktori.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais ir vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tā kā ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs un viens pastiprinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka atbilstošs soda mērs par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitāma aizturēšana un apcietinājums šajā lietā no 2015.gada 20.februāra līdz 2015.gada 22.februārim un apcietinājumu no 2019.gada 08.februāra līdz 2019.gada 07.martam (lietas lapas 30,34).

Apsūdzētajam 2015.gada 27.aprīlī piemērots drošības līdzeklis- apcietinājums (lietas lapas 82-86), kas reāli piemērots 2019.gada 08.februārī (lietas lapa 114).

Ievērojot, ka apsūdzētais ir izrādījis pretdarbību, izvairoties no pirmstiesas kriminālprocesa, tiesa atzīst, ka aizvien pastāv iespēja, ka viņš var turpināt izdarīt noziedzīgus nodarījumus un slēpties, tāpēc piemērotais drošības līdzeklis nav grozāms.

Cietusī SIA SIA "MAXIMA Latvija" pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju 23,75 *euro* (lietas lapas 22-23).

Apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzina kaitējuma kompensācijas pieteikumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības kopsakarā ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajai nodarītajiem zaudējumiem, tāpēc viņam ir pienākums atlīdzināt cietušajai nodarītos zaudējumus un kaitējuma kompensācija ir apmierināma.

CD ar videoierakstu, kas glabājas pie kriminālprocesa un norādīts lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstā, atstājams kriminālprocesā kā dokuments saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 135.pantu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu mazāk smaga nozieguma, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Ieskaitīt sodā kā izciestu aizturēšanu no 2015.gada 20.februāra līdz 2015.gada 22.februārim un apcietinājumu no 2019.gada 08.februāra līdz 2019.gada 07.martam.

Drošības līdzekli- apcietinājumu – atcelt ar sprieduma spēkā stāšanos.

Piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "MAXIMA Latvija" materiālā kaitējuma kompensāciju 23,75 *euro*, nosakot termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai izpildei- 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Izdarītā maksājuma apliecinošā dokumenta oriģināls nekavējoties iesniedzams tiesas kancelejā.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurors, apsūdzētais vai cietusī 10 dienu laikā no 2019.gada 07.marta var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Ja lietā tiek sagatavots pilnais spriedums, to var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena ir 2019.gada 01.aprīlis.

Tiesnese G.Sokolova